

**Pozměňovací návrh
poslance Mgr. Petra Kořenka**

k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony (tisk 288)

1. V čl. I se za dosavadní bod 25 doplňují nové body, které znějí:

„X. V § 41 odstavec 1 zní:

„(1) Žákovi prvního stupně základní školy lze povolit individuální vzdělávání. O povolení rozhoduje ředitel školy, kam byl žák přijat k plnění povinné školní docházky, na základě písemné žádosti zákonného zástupce žáka.“.

X. V § 41 odst. 3 písmeno c) zní:

c) žákovi bude vzdělávání poskytovat osoba, která získala alespoň střední vzdělání s maturitní zkouškou,“.

2. V čl. I dosavadní bod 80 zní:

„80. V § 174 odst. 2 se na konci textu písmene b) doplňují slova „nebo akreditovaných vzdělávacích programů“.“.

3. V čl. I se za dosavadní bod 80 vkládá nový bod 81, který zní:

„81. V § 174 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Pokud je předmětem inspekční činnosti individuální vzdělávání žáka probíhá inspekční činnost za přítomnosti osoby, která žáka vzdělává.“.

Odůvodnění:

V usnesení „školského“ výboru se navrhuje doplnit do projednávané novely školského zákona ustanovení, která ve všech základních školách v České republice plošně umožní povolovat žákům tzv. domácí vzdělávání (zákon používá pojmu „individuální vzdělávání“) i na druhém stupni základní školy.

Záměrně zdůrazňuji „plošně ve všech základních školách“, neboť v současnosti již je v České republice možné individuální vzdělávání na druhém stupni v některých školách v pokusném ověřování vyhlášeném Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy. Pokusné ověřování bylo na konci roku 2014 rozšířeno, takže nyní je v každém kraji dostupná základní škola, která může individuální vzdělávání žákovi druhého stupně povolit.

Jedná se o školy, které se na tuto agendu specializují a zvládají jak související administrativu, tak metodické vedení rodičů, nezbytné přezkušování žáků a kontrolu plnění podmínek pro individuální vzdělávání. V úzkém kontaktu se školami je Národní ústav pro vzdělávání, který školám poskytuje metodickou pomoc.

Právě vyšší náročnost vzdělávání na druhém stupni je důvodem, proč zde na rozdíl od vzdělávání na prvním stupni dosud nebylo umožněno povolovat individuální vzdělávání ve všech školách. Ačkoli pokusné ověřování (v omezené podobě, pokud jde o počet škol, které do něj byly zapojeny) přinášelo vesměs dobré výsledky, nutno přihlížet k tomu, že jde o ověřování v ideálních podmínkách.

Obsah vzdělávání na druhém stupni klade výrazně vyšší nároky na osoby, které žáka vzdělávají, a s tím souvisí také větší náročnost pro kmenovou školu. Ředitel školy posuzuje podmínky pro povolení individuálního vzdělávání, a to nejen v řízení, v němž o povolení rozhoduje. Také během individuálního vzdělávání musí ředitel posuzovat, zda jsou splněny očekávané výstupy vzdělávání, a případně rozhoduje o zrušení individuálního vzdělávání. Je zřejmé, že v prostředí pokusného ověřování nebudou tyto situace tak časté, a pokud nastanou, budou zvládnutelné s podporou ze strany státu. Otevřít tuto oblast pro všechny základní školy v České republice by však znamenalo uvalit na školy další administrativní břemeno, které může být mnohem efektivněji nesené specializovanou sítí škol v rámci pokusného ověřování.

Ve stávajícím modelu povolení individuálního vzdělávání se proto nejeví jako vhodné plošně rozšířit tuto možnost na druhý stupeň ve všech základních školách.
Speciálně k tomuto pozměňovacímu návrhu nutno uvést, že jde o návrat k dosavadnímu stavu, a proto se až na § 174 odst. 3 navrhuje formulačně pozměněná dosavadní úprava, popř. pozměněná úprava vládního návrhu, kterou by se pozitivně překonaly již schválené pozměňovací návrhy výboru.